

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

259

Vragen van het lid **Vliegenthart** (PvdA) over *zwerfkinderen in de Bijlmer*. (Ingezonden 30 november 1992)

- 1
Gaat de Raad voor de Kinderbescherming in Amsterdam ervan uit dat er in de Bijlmer zo'n 150 zwerfkinderen zijn?
- 2
Wat is de gemiddelde leeftijd van deze zwerfkinderen?
- 3
Is hier naar uw oordeel sprake van een situatie waarin het recht van deze kinderen op een gezonde en evenwichtige ontwikkeling en uitgroei naar zelfstandigheid bedreigd wordt?
- 4
Wat doen de Raad voor de Kinderbescherming en de overige instellingen voor jeugdhulpverlening om deze problemen op te lossen?
- 5
Welke knelpunten ervaren de onderscheiden instellingen bij de opvang en de hulpverlening aan deze zwerfkinderen?
- 6
Op welke wijze wilt u deze knelpunten oplossen?

¹ Algemeen Dagblad van 27 november jl.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Kosto** (Justitie), mede namens de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (Ontvangen 28 december 1992)

- 1
Bij de door de raad voor de Kinderbescherming van Amsterdam behandelde casuïstiek komen jaarlijks tussen de 100 en 150 gevallen voor van een opvoedingssituatie waarin sprake kan zijn van onvoldoende toezicht van ouders op kinderen. In de casuïstiek loopt de ernst van de problematiek uiteen van zogenaamde «sleutelkinderen», kinderen die 's ochtends de deur uitgaan en de rest van de dag voor zichzelf moeten zorgen tot kinderen die regelmatig spijbelen van school tot de zeer ernstige situaties waarin kinderen 's avonds en 's nachts op straat verblijven.
- 2
Uitgaande van de hierboven genoemde casuïstiek loopt de leeftijd van de kinderen uiteen van 10 tot 16, met een zwaartepunt bij de boven-12-jarigen.
- 3
Ja.
- 4
In de hierboven genoemde zaken heeft de raad voor de Kinderbescherming naar de individuele situaties van de betreffende kinderen een onderzoek ingesteld en hetzij hulpverlening op

gang gebracht, hetzij een Kinderbeschermingsmaatregel uitgelokt.

Om deze problematiek structureel en meer preventief het hoofd te kunnen bieden zal met ingang van 1 januari 1993 een regelmatig overleg tussen de politie in Amsterdam-zuid-oost en de raad worden gestart, waarin de politie door haar gesignaleerde slechte verzorgings- en opvoedingssituaties onder de aandacht van de raad voor de Kinderbescherming brengt, die afhankelijk van de ernst van de situatie hetzij hulpverlening op gang brengt hetzij een onderzoek instelt teneinde te bezien of een Kinderbeschermingsmaatregel is geïndiceerd. Dit overleg komt naast het reeds bestaande overleg met betrekking tot de casuïstiek tussen de raad en de Jeugd en Zeden Politie centraal voor de hele stad Amsterdam. Opnieuw zal worden geprobeerd een regelmatig overleg tot stand te brengen tussen de raad voor de Kinderbescherming, de jeugdhulpverlening, de wethouder van onderwijs van de gemeentedeelraad en de leerplichtambtenaar om spijbelgedrag van leerlingen te signaleren en samenwerkingsafspraken te maken om een adequate reactie naar betreffende minderjarigen te realiseren. Eerdere pogingen hiertoe hebben tot dusverre niet tot het gewenste resultaat geleid.

5

De raad voor de kindbescherming, geen zogenaamde-eerste-lijns voorziening, vraagt zich af of alle zaken die bij de raad gemeld behoren te worden hem wil bereiken. Als de raad voor de kindbescherming geconfronteerd wordt met een minderjarige die op grond van de hierboven geschetste soms ernstige problematiek onder dak moet worden gebracht loopt de raad aan tegen een tekort aan plaatsingsmogelijkheden.

6

De raad voor de kindbescherming zal afspraken maken met de leerplichtambtenaar, de jeugdhulpverlening en de politie, instanties die zicht hebben op de voorkomende problemen. Er zal ook contact worden gelegd met andere eerste-lijnsvoorzieningen zoals het streetcornerwerk en de club- en buurthuizen.

Zij zijn met de eerste-lijnshulpverleningsinstellingen de eerst aangewezenen om hulp te verlenen daar waar dit nodig is. Als deze hulp onvoldoende soelaas biedt moeten zij de weg naar de raad voor de kindbescherming kunnen vinden.

Op 1 februari 1991 is naar aanleiding van de toenemende problematiek met zwerfjongeren met financiële ondersteuning van de gemeente en het ministerie van WVC een experiment opgezet waarbij een vijftal instellingen de problematiek van thuisloze jongeren ter hand neemt. Bij het in het kader van dit experiment opgezette Bureau casemanagement, ondergebracht bij de GG&GD wordt als onderdeel van het casemanagement een registratie bijgehouden van thuisloze jongeren die hulp krijgen aangeboden.

Men richt zich op zwerfjongeren in de leeftijd tot 23 jaar. Bij het bureau werden tot nu toe 800 jongeren gemeld, waarbij het zwaartepunt ligt bij de categorie van bijna 20 jaar. Dit bureau pleegt regelmatig overleg met de raad voor de kindbescherming, als de casuïstiek hier aanleiding toe geeft.

Noch bij het Bureau casemanagement noch bij de gemeente Amsterdam is de problematiek van «echte» zwerfkinderen (kinderen van jonge leeftijd slapend in dozen of portieken) bekend.

Met de projectcoördinator van het experiment zal overleg worden gevoerd over de problematiek in de Bijlmer om te bezien of de stuurgroep thuisloze jongeren in een vermindering van de knelpunten een bijdrage kan leveren.